

ΔΗΜΟΣ ΘΕΡΜΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α

Από το υπ αριθμ. 4/29-1-2025 πρακτικό συνεδρίασης της Δημοτικής Επιτροπής Δήμου Θέρμης

Αριθμ.Αποφ. 39/2025

ΘΕΜΑ: Άσκηση ή μη ενδίκων μέσων κατά της υπ' αριθμ. 6071/2024 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (ΤΜΗΜΑ Γ')

Στη Θέρμη, σήμερα την 29η-1-2025 ημέρα Τετάρτη και ώρα 9:00 π.μ. συνεδρίασε η Δημοτική Επιτροπή Δήμου Θέρμης, στην αίθουσα του Πολιτιστικού Κέντρου του Δήμου, μετά από την υπ' αριθμ. 4605/24-1-2025 πρόσκληση συνεδρίασης του Προέδρου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 75 του Ν. 3852/2010 (Φ.Ε.Κ. 87/τεύχος Α) περί «Νέας Αρχιτεκτονικής της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, Πρόγραμμα Καλλικράτης» όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 77 του Ν. 4455/2018, και ισχύει. Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία γιατί σε σύνολο 9 μελών βρέθηκαν παρόντα 8 μέλη, δηλαδή:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

1. Παπαδόπουλος Θεόδωρος (Πρόεδρος)
2. Σαμαράς Σωκράτης
3. Γαντάς Σπυρίδων
4. Γκιζάρης Στέργιος
5. Τσολάκης Απόστολος
6. Αποστόλου Στυλιανός
7. Τσιφτελίδου Άννα
8. Καρακώττας Αστέριος (Αντιπρόεδρος)

ΑΠΟΝΤΕΣ

1. Βογιατζή Φωτεινή

κηρύχθηκε από τον Πρόεδρο η έναρξη της συνεδρίασης

Πρακτικά τηρήθηκαν από την υπάλληλο του Δήμου, Μαρία Αθανασίου (σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 10361/9-2-2024 απόφαση Δημάρχου Θέρμης).

Ο Πρόεδρος της Δημοτικής Επιτροπής εισηγούμενος το 9^ο της ημερησίας διατάξεως θέμα, έθεσε υπόψη της Επιτροπής την υπ' αριθμ. 3676/21-1-2025 γνωμοδότηση του νομικού συμβούλου του Δήμου κ. Χρήστου Ματέλλα σύμφωνα με την οποία στις 21.1.2025 επιδόθηκε στο Δήμο Θέρμης η υπ' αριθμ. 6071/2024 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (ΤΜΗΜΑ Γ'). Για το βάσιμο ή μη της άσκησης ενδίκων μέσων κατά αυτής αναφέρονται τα παρακάτω:

Οι 1) Ανώνυμη εταιρεία γενικών ασφαλίσεων με την επωνυμία 'ΤΝΤΕΡΣΑΛΟΝΙΚΑ Α.Ε.Γ.Α. που εδρεύει στην Θεσσαλονίκη (15ο χιλιόμετρο της οδού Θεσσαλονίκης-Περαίας), νομίμως εκπροσωπούμενης και 2) Α.Κ. του Ε., κάτοικος Νέας Ραιδεστού Νομού Θεσσαλονίκης, άσκησαν κατά του Δήμου Θέρμης αγωγή με ημερομηνία κατάθεσης 18.10.2022 (ΑΓ 2953/2022) η οποία συζητήθηκε στις 6.2.2024 και εκδόθηκε η υπό εξέταση απόφαση.

Με την ως άνω κρινόμενη αγωγή, η οποία συζητήθηκε μετά την έκδοση της 3905/2023 προδικαστικής απόφασης του ιδίου Δικαστηρίου και την καταβολή σε εκτέλεση αυτής του νομίμου δικαστικού ενσήμου οι ενάγουσες ζητούσαν να υποχρεωθεί ο Δήμος Θέρμης να

καταβάλει νομιμοτόκως, το ποσό των 939,23 ευρώ στην πρώτη ενάγουσα και το ποσό των 1.300 ευρώ στην δεύτερη ενάγουσα, ως αποζημίωση για την αποκατάσταση περιουσιακής ζημίας που υπέστησαν εξ αιτίας παράνομων, κατά τους ισχυρισμούς τους, πράξεων και παραλείψεων των οργάνων του εναγόμενου, οι οποίες συνίστανται στην μη λήψη των κατάλληλων μέτρων ασφάλισης ενός κάδου απορριμμάτων και στην εξ αυτής πρόκληση φθορών στο όχημα της δεύτερης ενάγουσας, ενώ στην τελευταία και το επιπλέον ποσό των 300 ευρώ, κατ' άρθρο 932 ΑΚ, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική της βλάβη.

Οι κρίσιμες νομικές και πραγματικές παραδοχές της υπό εξέταση απόφασης είναι οι ακόλουθες :

2. Επειδή, στο άρθρο 71 παρ. 1 ΚΔΔ ορίζεται ότι «Αγωγή μπορεί να ασκήσει εκείνος ο οποίος έχει, κατά του Δημοσίου ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, χρηματική αξίωση από έννομη σχέση δημοσίου δικαίου». Περαιτέρω, στο άρθρο 14 του Ν. 2496/1997 «Ασφαλιστική σύμβαση, τροποποιήσεις της νομοθεσίας για την ιδιωτική ασφάλιση και άλ/ες διατάξεις» (Α' 87) ορίζεται ότι: «1. Εάν ο λήπτης της ασφάλισης έχει αξίωση προς αποκατάσταση της ζημιάς κατά τρίτου, η αξίωση περιέρχεται στον ασφαλιστή στην έκταση του ασφαλισματος που κατέβαλε». Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι ο ασφαλιστής που αποζημίωσε τον ασφαλισμένο υποκαθίσταται στα έναντι του τρίτου, υπόχρεου προς αποζημίωση, δικαιώματα του ασφαλισμένου, στην έκταση που ικανοποίησε αυτόν, χωρίς να απαιτείται ιδιαίτερη δήλωση περί μεταβίβασης των δικαιωμάτων του ασφαλισμένου στον ασφαλιστή, αποδοχή τέτοιας δήλωσης ή ανακοίνωση περί αυτής προς τον τρίτο. Συνεπώς, ο ασφαλιστής νομιμοποιείται να ασκήσει αγωγή ενώπιον του αρμόδιου διοικητικού πρωτοδικείου, καθ' υποκατάσταση του αποζημιωθέντος ασφαλισμένου, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο ασφαλισμένος έχει κατά του Δημοσίου ή ν.π.δ.δ. αξίωση προς αποζημίωση. Η υποκατάσταση αυτή έχει το χαρακτήρα εκχώρησης εκ του νόμου (πρβλ. ΣτΕ 641/2008, 4067 2005), ο δε υπόχρεος προς αποζημίωση έχει έναντι του ασφαλιστή τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις που είχε και κατά του ζημιωθέντος (ΣτΕ 2748 '2017, 1048/2016, ΔΕφΑθ 3907/2018. 901, 3762. 3903/2017, πρβλ. ΑΠ 763/2014, 1334/2013, 1088 2010).

2.Επειδή, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι, δυνάμει του υπ' αριθμ. 12010853269 ασφαλιστηρίου συμβολαίου (το οποίο ανανεώθηκε με το υπ' αριθμ. 19041981750 ανανεωτήριο συμβόλαιο), η δεύτερη ενάγουσα ασφάλισε το με αριθμό κυκλοφορίας ΝΚΚ-4670 ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητό της (CITROEN, μοντέλο 2016) στην πρώτη ενάγουσα, ασφαλιστική εταιρεία, για τον κίνδυνο πρόκλησης ιδίων ζημιών στο όχημά της, κατά την περίοδο από 30.5.2021 έως 30.11.2021, μέχρι του ποσού των 9.300 ευρώ και με τον όρο της απαλλαγής του ποσού των 300 ευρώ. (βλ. το υπ' αριθμ. 213221512 πολυασφαλιστήριο συμβόλαιο, μέρος του οποίου αποτελεί και το ως άνω συμβόλαιο ασφάλισης ιδίων ζημιών). Επομένως, κατά την ημέρα όπου, κατά τους ισχυρισμούς των εναγόντων, έλαβε χώρα το ένδικο ατύχημα (18.9.2021), το επίμαχο επιβατικό όχημα ήταν ασφαλισμένο στην πρώτη ενάγουσα. Περαιτέρω, προκύπτει ότι, σε εκτέλεση της ανωτέρω ασφαλιστικής σύμβασης, η τελευταία κατέβαλε στην δεύτερη ενάγουσα το ποσό των 939,23 ευρώ ως αποκατάσταση μέρους της συνολικά, κατά τους ισχυρισμούς τους, προκληθείσης ζημίας ύψους 1.239,23 ευρώ, κατόπιν της αφαίρεσης των 300 ευρώ, βάσει της προαναφερόμενης συμβατικής ρήτρας της απαλλαγής (βλ. την από 27.6.2022 απόδειξη αποζημίωσης έκδοσης της πρώτης ενάγουσας). Συνεπώς, η πρώτη ενάγουσα υποκαταστάθηκε εν μέρει (για το ποσό των 939,23 ευρώ) στην χρηματική αξίωση της ασφαλισμένης της, Α. Κ. η οποία αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας δίκης,

νομιμοποιούμενη, κατά τούτο, ενεργητικά να ασκήσει την κρινόμενη αγωγή, Η δε δεύτερη ενάγουσα εξακολουθεί να νομιμοποιείται ενεργητικά κατά το μέρος της ζημίας η οποία δεν καλύφθηκε από την πρώτη ενάγουσα (ύψους 300 ευρώ), ενώ περαιτέρω παραδεκτώς ομοδικεί μαζί της (άρθρο 115 παρ. 1 ΚΔΔ).

3. Επειδή, στο άρθρο 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α* 164, εφεξής ΕισΝΑΚ) ορίζεται ότι: «Για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του δημοσίου κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, το δημόσιο ενέχεται σε αποζημίωση, εκτός αν η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά παράβαση διάταξης που υπάρχει για χάρη του γενικού συμφέροντος ...» και στο άρθρο 106 του ΕισΝΑΚ ορίζεται ότι: «Οι διατάξεις των δύο προηγούμενων άρθρων εφαρμόζονται και για την ευθύνη των δήμων, των κοινοτήτων ή των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου από πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων που βρίσκονται στην υπηρεσία τους». Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, ευθύνη του Δημοσίου ή του ν.π.δ.δ. προς αποζημίωση γεννάται όχι μόνο από την έκδοση μη νόμιμης εκτελεστής διοικητικής πράξης ή από τη μη νόμιμη παράλειψη έκδοσης τέτοιας πράξης, αλλά και από μη νόμιμες υλικές ενέργειες των οργάνων του Δημοσίου ή του ν.π.δ.δ. ή από παραλείψεις οφειλομένων νόμιμων υλικών ενεργειών αυτών, εφόσον οι υλικές αυτές ενέργειες ή παραλείψεις συνάπτονται με την οργάνωση και λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών και δεν σχετίζονται με την ιδιωτική διαχείριση του Δημοσίου ή του ν.π.δ.δ. ούτε οφείλονται σε προσωπικό πταίσμα οργάνου που ενήργησε εκτός του κύκλου των υπηρεσιακών του καθηκόντων (ΣτΕ 1481/2014, 4133/2011 7μελούς, 4185/2000 κ.ά.). Ο κατά τα ανωτέρω παράνομος χαρακτήρας της ζημιολογούσας πράξης, παράλειψης ή υλικής ενέργειας αρκεί για να στοιχειοθετηθεί η ευθύνη του Δημοσίου ή του ν.π.δ.δ., χωρίς να απαιτείται και η διαπίστωση πταίσματος του οργάνου του (ΣτΕ 877/2013 7μελούς, 1413/2006 7μελούς). Απαραίτητη, πάντως, προϋπόθεση για την επιδίκαση αποζημίωσης είναι, μεταξύ άλλων, η ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της παράνομης πράξης ή παράλειψης ή υλικής ενέργειας ή παράλειψης υλικής ενέργειας του δημόσιου οργάνου και της ζημίας που επήλθε. Αιτιώδης δε σύνδεσμος υπάρχει όταν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, η πράξη ή η παράλειψη είναι επαρκώς ικανή (πρόσφορη) και μπορεί αντικειμενικά κατά τη συνήθη και κανονική πορεία των πραγμάτων και χωρίς τη μεσολάβηση άλλου περιστατικού να επιφέρει τη ζημία και την επέφερε στη συγκεκριμένη περίπτωση (ΣτΕ 877/2013 7μελούς, 1024/2005, 334/2008 7μελούς, 322/2009 7μελούς, 473/2011, πρβλ. ΑΠ 425/2006). Εξάλλου, στο άρθρο 298 του Αστικού Κώδικα (ΑΚ) ορίζεται ότι η αποζημίωση περιλαμβάνει τη μείωση της υπάρχουσας περιουσίας του δανειστή (θετική ζημία). Τέλος, κατά την έννοια του άρθρων 105 και 106 του ΕισΝΑΚ, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 932 του ΑΚ, να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, δηλαδή χρηματική ικανοποίηση ανάλογη με τις περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως (ΣτΕ 3329,3897/2014).

5. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 75 του ν. 3463/2006 «Κύρωση του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων» (Α' 11 8.6.2006) ορίζεται ότι: «Ι. Οι δημοτικές και οι κοινοτικές αρχές διευθύνουν και ρυθμίζουν όλες τις τοπικές υποθέσεις, σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της εγγύτητας, με στόχο την προστασία, την ανάπτυξη και τη συνεχή βελτίωση των συμφερόντων και της ποιότητας ζωής της τοπικής κοινωνίας. Οι Αρμοδιότητες των Δήμων και Κοινοτήτων αφορούν, κυρίως, τους τομείς: α) ... β) Περιβάλλοντος, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως: 1. ... 4. Η καθαριότητα όλων των κοινόχρηστων χώρων της εδαφικής τους περιφέρειας, η αποκομιδή και διαχείριση των αποβλήτων ... και η λήψη προληπτικών και κατασταλτικών μέτρων για την προστασία των κοινόχρηστων χώρων και ιδιαίτερα των χώρων διάθεσης απορριμμάτων από

εκδήλωση πυρκαγιάς, σύμφωνα με την κείμενη σχετική νομοθεσία, Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι παράλληλα προς την υποχρέωση που έχει ο Δήμος να επιμελείται την καθαριότητα και την αποκομιδή των απορριμμάτων, υπάρχει και η υποχρέωση των αρμοδίων οργάνων' του απέναντι στους ιδιώτες να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για τη διαφύλαξη της υγείας τους, αλλά και της περιουσίας τους κατά την άσκηση της παραπάνω δραστηριότητας. Επομένως, η οποιαδήποτε παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας του Ο.Τ.Α. σε σχέση με τις πιο πάνω υποχρεώσεις των οργάνων του, ως αναγόμενη σε άσκηση εξουσίας, κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων.

συνιστά παρανομία της διοίκησης και δημιουργεί νόμιμο λόγο ευθύνης προς αποζημίωση αυτών που ζημιώθηκαν με βάση τα άρθρα 105 - 106 του ΕισΝΑΚ (πρβλ. ΔΕΦΑΘ. 635/2009).

6. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, κατά τα ιστορούμενα στην αγωγή, όπως αναπτύσσονται με το νομίμως κατατεθέν υπόμνημα, στις 18.9.2021 και ώρα 15:45', το με αριθμό κυκλοφορίας ΝΚΚ - 4670 ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο ιδιοκτησίας της ενάγουσας, εργοστασίου κατασκευής CITROEN, τύπου C3, έτους πρώτης κυκλοφορίας 2016 και κυλινδρισμού 1199 κυβικών εκατοστών, ήταν σταθμευμένο στην οδό Κολοκοτρώνη αρ.12 της Δημοτικής Ενότητας Νέας Ραιδεστού του εναγόμενου Δήμου, Κατά τον παραπάνω τόπο και χρόνο, κάδος απορριμμάτων ιδιοκτησίας του εναγόμενου Δήμου μετακινήθηκε από ανέμους και επέπεσε με σφοδρότητα στο εμπρόσθιο μέρος του σταθμευμένου οχήματος ιδιοκτησίας της ενάγουσας, με αποτέλεσμα να προκληθούν ζημιές στο εμπρόσθιο πλάγιο μέρος του και συγκεκριμένα στο εμπρόσθιο αριστερό φτερό, στον αριστερό καθρέπτη και στην εμπρόσθια αριστερή πόρτα αυτού. Η πρόκληση του ατυχήματος οφείλεται, κατά την ενάγουσα, αποκλειστικά στην παράλειψη εκ μέρους των οργάνων του εναγόμενου Δήμου, στον οποίο ανήκει η αρμοδιότητα της λειτουργίας των δημοτικών δρόμων, καθώς και της καθαριότητας και διαχείρισης των απορριμμάτων, να ασφαλίσουν ακινητοποιώντας τον παραπάνω κάδο μετά την αποκομιδή των απορριμμάτων. Σημειώνεται, μάλιστα, ότι μετά το επίδικο συμβάν, από το οποίο προκλήθηκαν ζημιές εκτός από το όχημά της και σε άλλα δύο σταθμευμένα οχήματα, ο εναγόμενος δήμος δημιούργησε στο συγκεκριμένο σημείο διαγραμμίσεις και προφυλαγμένες θέσεις για την τοποθέτηση κάδων απορριμμάτων . Για την αποκατάσταση των ανωτέρω ζημιών, η δεύτερη ενάγουσα κατέβαλε, στις 29.3.2022 το ποσό των 1.239,23 ευρώ, για την αγορά ανταλλακτικών (ένα εμπρόσθιο αριστερό εργασιές επισκευής (αντικατάσταση των καταστραφέντων μερών, σφυρηλάτηση της εμπρόσθιας αριστερής πόρτας, εξαγωγή και επανατοποθέτηση του εμπρόσθιου αριστερού πλαστικού θύλου, των παρελκόμενων της εμπρόσθιας αριστερής πόρτας και του εμπρόσθιου προφυλακτήρα και για την επισκευή της μεταλλικής βάσης του εμπρόσθιου αριστερού φτερού και του εμπρόσθιου προφυλακτήρα) και εργασιές μερικής βαφής του αυτοκινήτου (εμπρόσθιου αριστερού φτερού, εμπρόσθιου προφυλακτήρα, εμπρόσθιας αριστερής πόρτας, καπακιού του αριστερού καθρέπτη και της μεταλλικής βάσης του εμπρόσθιου αριστερού φτερού) (βλ. την 359/23.9.2022 απόδειξη παροχής υπηρεσιών-δελτίο αποστολής της ανώνυμης εταιρείας εμπορίας αυτοκινήτων- ανταλλακτικών 'Ι. Και Α. ΓΙΑΝΝΙΠΗ Α.Ε.'. Εν συνεχεία, η πρώτη ενάγουσα , ασφαλιστική εταιρεία, σε εκτέλεση της ασφαλιστικής σύμβασης που είχε συνάψει με την δεύτερη ενάγουσα, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, κατέβαλε σε αυτήν στις 27.6.2022 το ποσό των 939,23 ευρώ προς αποκατάσταση μέρους της συνολικά προκληθείσης ζημίας ύψους 1.239,23 ευρώ. Ήδη, με την κρινόμενη αγωγή ζητείται: α) να υποχρεωθεί το εναγόμενο να καταβάλει στην πρώτη ενάγουσα το ποσό των 939,23 ευρώ, β) στην δεύτερη ενάγουσα το ποσό των 300 ευρώ για την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη το όχημά της και ποσό 1.000 ευρώ για την μείωση της αξίας που υπέστη το όχημά της καθώς και το επιπλέον ποσό των 300 ευρώ, κατ' άρθρο 932 ΑΚ. ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική της

βλάβη. Τα ως άνω ποσά ζητείται να καταβληθούν νομιμοτόκως, από την επίδοση της αγωγής. Προς απόδειξη των ισχυρισμών τους προσκομίζουν επιπλέον τα εξής: 1) το από 22.9.2021 έγγραφο του Αστυνομικού Τμήματος Θέρμης, σύμφωνα με το οποίο: “την 18.9.2021 και ώρα 15:46’ κατόπιν εντολής του R/T κέντρου, μεταβήκαμε στην Ν. Ραιδεστό-Κολοκοτρώνη 12 για φθορές σε αυτοκίνητο. Το R/T υπηρεσιακό όχημα έφτασε στο σημείο, όπου μας ανέμενε ο (α) Τ.Α. του Π., ιδιοκτήτης του υπ’ αριθμ. Ν.. 3..2 ., (β) Κ.Δ. του Π., ιδιοκτήτης του υπ’ αριθμ. Ν.. 5..7 . και (γ) Κ. Α. του Ευαγγέλου (δεύτερη ενάγουσα), ιδιοκτήτρια του υπ’ αριθμ. Ν.. 4..0 , και μας ανέφεραν ότι έχουν προκληθεί φθορές στα οχήματα ιδιοκτησίας τους από παρακείμενο κάδο απορριμάτων που είχε παρασυρθεί από τον αέρα. Συστήθηκαν τα νόμιμα στους καλώντες. Ενημερώθηκε το R/T κέντρο και αποχωρήσαμε.”, 2) φωτογραφίες του αυτοκινήτου της ενάγουσας κατά την επίσκεψή του στο συνεργείο, 3) την 1788Β720.10.2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης Ηλία Γκουντρουμπή.

7. Επειδή, ο εναγόμενος Δήμος με το υπόμνημά του και την έκθεση απόψεων ζητεί την απόρριψη της αγωγής ως αβάσιμης, προβάλλοντας ότι δεν αποδείχθηκε ότι οι επίδικες ζημιές οφείλονται σε πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι ανάμεσα στη δήλωση τροχαίου ατυχήματος και στην αίτηση αποζημίωσης που υπέβαλε η δεύτερη ενάγουσα απευθυνόμενη προς το Δήμο, υπάρχει αντίθεση, καθόσον στην μεν πρώτη αναγράφεται ότι ο κάδος χτύπησε το όχημα στο αριστερό φτερό, καπό και καθρέπτη. στην μεν δεύτερη αναγράφεται ότι ο κάδος χτύπησε το όχημα, στον προφυλακτήρα, φτερό, καθρέπτη,, καπό και πόρτα, ενώ στην υπό κρίση αγωγή αναγράφεται ότι ο κάδος χτύπησε το όχημα στο εμπρόσθιο πλάγιο αριστερό μέρος και συγκεκριμένα στο εμπρόσθιο πλάγιο αριστερό φτερό, στον αριστερό καθρέπτη και στην εμπρόσθια αριστερή πόρτα αυτού. Περαιτέρω, προβάλλεται ότι στο από 22.9.2021 έγγραφο του Αστυνομικού Τμήματος Θέρμης δεν καταγράφεται διαπίστωση από τα αστυνομικά όργανα ότι προσέκρουσε κάδος του Δήμου στα οχήματα, αλλά καταγράφηκε μόνο ό,τι δηλώθηκε από τους ιδιοκτήτες των οχημάτων. Τέλος, προβάλλεται ότι στο 52175/19.11.2022 έγγραφο της Διεύθυνσης Καθαριότητας και Ανακύκλωσης αναγράφεται ότι κατά τον επί τόπου έλεγχο των εποπτών καθαριότητας, ο οποίος πραγματοποιήθηκε παρουσία της ενάγουσας “... διαπιστώθηκε ότι η ζημία στο όχημα με αριθμό κυκλοφορίας ΙΧΕ 4670 (μαύρο CITROEN) δεν προέκυψε από κάδο απορριμάτων της υπηρεσίας μας, αφού κατά την αντιπαραβολή του κάδου στο υπόψιν αυτοκίνητο (τοποθέτηση κάδου σε επαφή με το όχημα) κατέστη σαφές ότι ο κάδος εφάπτεται χαμηλότερα του σημείου φθοράς του αυτοκινήτου, το οποίο βρίσκεται πάνω στον προφυλακτήρα. ... τυχόν πτώση του μεταλλικού κάδου 1.000 lit (ο οποίος άδειος ζυγίζει άνω των εκατό κιλών) πάνω στο όχημα, θα προκαλούσε εκτεταμένης φύσεως ζημιές και όχι σημειακή φθορά, σαν αυτή που μας επιδείχτηκε”. Προσκομίζονται δε, μεταξύ άλλων, τα εξής έγγραφα: 1) την από 12.10.2021 αίτηση αποζημίωσης προς το Δήμο Θέρμης, 2) την από 18.9.2021 δήλωση τροχαίου ατυχήματος.

8. Επειδή, απ’ τα προσκομισθέντα έγγραφα, ιδίως το 22.9.2021 έγγραφο του Αστυνομικού Τμήματος Θέρμης και τα λοιπά στοιχεία της δικογραφίας, προκύπτει ότι οι υλικές ζημιές που προκλήθηκαν στο αυτοκίνητο ιδιοκτησίας της δεύτερης ενάγουσας οφείλονται στην ένεκα ανέμων μετακίνηση ενός κάδου απορριμάτων απ’ την άκρη της οδού Κολοκοτρώνη, η οποία βρίσκεται εντός της εδαφικής περιφέρειας του εναγόμενου Δήμου, στη μη ελεγχόμενη πορεία του κάδου αυτού επί του οδοστρώματος της εν λόγω οδού και στην πρόσκρουσή του στην εμπρόσθια αριστερή πλευρά του εν λόγω αυτοκινήτου, που ήταν σταθμευμένο κατά την ώρα εκείνη επί της εν’ λόγω οδού στον αριθμό 12. Η πρόσκρουση αυτή συνδέεται αιτιωδώς με την παράλειψη των αρμοδίων για την αποκομιδή των απορριμάτων και τον έλεγχο της κατάστασης των κάδων οργάνων του εναγομένου, τα οποία δεν επιμελήθηκαν την «κινητοποίηση του κάδου

δια της ενεργό ποιήσης του συστήματος πέδησής του είτε δια της με άλλο τρόπο σταθεροποίησής του σε ασφαλή θέση, παράλειψη που προκύπτει απ' το πραγματικό γεγονός της μετακίνησής του κάδου, χωρίς να αποδεικνύεται το αντίθετο απ' τον εναγόμενο παρά τα αντιθέτως προβαλλόμενα απ' αυτόν. Με τα δεδομένα αυτά, συντρέχει ευθύνη του εναγομένου, κατ' άρθρα 105 και 106 ΕισΝΑΚ, προς αποζημίωση των εναγουσών για τις ζημιές που υπέστη το αυτοκίνητο της δεύτερης λόγω του ατυχήματος. Ειδικότερα, πρέπει να αποδοθεί στην πρώτη ενάγουσα το ποσό των 939,23 ί στην δεύτερη ενάγουσα το ποσό των 300 ευρώ. Αντιθέτως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο το κονδύλιο περί μείωσης της εμπορικής αξίας του οχήματος, καθώς, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, το είδος των βλαβών που αυτό υπέστη δεν επέφεραν μείωση της αξίας του, διότι είναι πλήρως αποκαταστάσιμες και δεν επηρέασαν το σκελετό ή το μηχανολογικό του τμήμα. Περαιτέρω, η δεύτερη ενάγουσα, ιδιοκτήτρια του επίμαχου αυτοκινήτου, υπέστη, συνεπεία των βλαβών του αυτοκινήτου της ηθική βλάβη, για τη χρηματική ικανοποίηση της οποίας δικαιούται, κατ' άρθρο 932 ΑΚ, το ποσό των 150 ευρώ.

9. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η αγωγή και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος Δήμος να καταβάλει στην πρώτη ενάγουσα το ποσό των 939,23 ευρώ και στην δεύτερη ενάγουσα το συνολικό ποσό των 450 ευρώ (300 ευρώ + 150 ευρώ), νομιμοτόκως, με επιτόκιο υπολογιζόμενο σύμφωνα με το άρθρο 45 του ν. 4607/2019 (Φ.Ε.Κ. Α' 65) από την επίδοση της αγωγής(20.10.2022) έως την πλήρη εξόφληση. Τέλος, πρέπει να συμψηφισθούν τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων αυτών ενόψει της μερικής νίκης και ήττας τους (άρθρο 275 παρ. 1 εδ. γ')

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ Η' ΜΗ ΕΝΔΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

Επί της ανωτέρω απόφασης (1078/2024) δεν μπορεί να ασκηθεί έφεση από τον Δήμο Θέρμης ή κάποιο άλλο ένδικο μέσο καθότι η απόφαση είναι ανέκκλητη Ειδικότερα, υπάρχουν αποφάσεις των Διοικητικών Δικαστηρίων που αφορούν υποθέσεις με αντικείμενο χρηματική διαφορά, οι οποίες κατά τη στάθμιση που έχει κάνει ο Νομοθέτης, δεν μπορούν να προσβληθούν με έφεση. Οι λεγόμενες ανέκκλητες αποφάσεις των τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων ρυθμίζονται στο άρθρο 92 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Συγκεκριμένα, στο **άρθρο 92 παρ.2 και 3 Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας** ορίζεται ότι «2. Δεν υπόκεινται σε έφεση αποφάσεις που αφορούν σε χρηματικές διαφορές, αν το αντικείμενο τους δεν υπερβαίνει το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ. Προκειμένου για απαιτήσεις αμέσως ή εμμέσως ασφαλισμένων κατά των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και για απαιτήσεις για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, το ανωτέρω όριο ορίζεται στο ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ.» **Το αντικείμενο της διαφοράς προσδιορίζεται από το αμφισβητούμενο με την έφεση ποσό.** Σε περίπτωση αντικειμενικής σύρρευσης ένδικων βοηθημάτων, συνάφειας προσβαλλόμενων πράξεων ή παραλείψεων ή ομοδικίας, το αντικείμενο της διαφοράς κρίνεται χωριστά ως προς κάθε ένδικο βοήθημα, συναφή πράξη ή παράλειψη ή ομόδικο, εκτός αν, στην τελευταία περίπτωση, υπάρχει ενοχή σε ολόκληρο. Περαιτέρω, «3. Ειδικώς, στις χρηματικού περιεχομένου φορολογικές εν γένει διαφορές, όταν από το νόμο προβλέπεται η από μέρους του φορολογουμένου υποβολή δήλωσης πριν από την έκδοση της σχετικής πράξης, ως αντικείμενο της διαφοράς θεωρείται, για μεν τη Διοίκηση η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που ορίστηκε

με την πράξη και σε αυτόν που καθορίστηκε με την Απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, για δε το φορολογούμενο η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που αντιστοιχεί στη δήλωση και σε αυτόν που καθορίστηκε με την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, για δε το φορολογούμενο η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που αντιστοιχεί στη δήλωση και σε αυτόν που καθορίστηκε με την Απόφαση.»

Εξαιρέσεις στον παραπάνω κανόνα των αποφάσεων που δεν υπόκεινται σε έφεση λόγω ποσού θέτει η **παράγραφος 4** του ίδιου άρθρου, όπου ορίζονται τα είδη αποφάσεων που υπόκεινται πάντοτε και ανεξαρτήτως του ύψους του ποσού του αντικειμένου της διαφοράς. Οι εξαιρέσεις αυτές δικαιολογούνται είτε εξαιτίας του λόγου έφεσης που προβάλλεται (περίπτωση α και β) , είτε του αντικειμένου της διαφοράς (περίπτωση γ, δ και ε) .Οι περιπτώσεις αυτές είναι οι εξής:«4. Επιτρέπεται πάντοτε να ασκηθεί έφεση: α) για έλλειψη δικαιοδοσίας ή Αρμοδιότητας του δικαστηρίου που εξέδωσε την Απόφαση, β) για μη νόμιμη συγκρότηση ή σύνθεσή του, γ) αν η διαφορά έχει ως αντικείμενο περιοδική παροχή, δ) αν πρόκειται για φορολογική διαφορά με αντικείμενο την αναγνώριση ζημίας, η οποία δεν καλύπτεται με συμψηφισμό του συνολικού εισοδήματος που προσδιορίστηκε με την πρωτόδικη Απόφαση, αλλά είναι εκπεστέα, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, από το φορολογητέο εισόδημα επόμενων οικονομικά ετών, εφόσον το ποσό της εκπεστέας κατά τον τρόπο αυτόν ζημίας υπερβαίνει το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ.ε) αν πρόκειται για την επιβολή προστίμων για παράβαση διατάξεων του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, εφόσον προβάλλεται από τον διάδικο και προκύπτει, κατά τρόπο συγκεκριμένο, ότι η επίλυση της διαφοράς έχει για αυτόν ευρύτερες οικονομικές επιπτώσεις». Επομένως, κατά τον κανόνα περί ανέκκλητων αποφάσεων και συνοψίζοντας τα όσα προεκτέθηκαν, προκύπτει ότι σε περίπτωση που αντικείμενο της χρηματικής διαφοράς που κρίνεται με εκκαλούμενη απόφαση δεν υπερβαίνει τα 5000 ευρώ, αυτή είναι ανέκκλητη. Εν προκειμένω, και καθώς το αντικείμενο της διαφοράς προσδιορίζεται από το αμφισβητούμενο με την έφεση ποσό, αυτό λόγω του ύψους της αρχικής αξίωσης που υπολείπονταν των 5000 ευρώ και της μερικής παραδοχής της υπό κρίση αγωγής (939,23 ευρώ για την 1η ενάγουσα και 450 ευρώ για τη 2^η ενάγουσα) που προφανώς υπολείπεται των 5.000 ευρώ και ως εκ τούτου είναι κάτω του ορίου που θέτει ο ανωτέρω κανόνας. Το ανέκκλητο της απόφασεως ερευνάται αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο. Λεκτέο τέλος ότι σε κάθε περίπτωση η υπό εξέταση απόφαση δεν έχει νομικές πλημμέλειες ή προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού ώστε να πιθανολογούνταν βάσιμα η ευδοκίμηση μίας έφεσης εάν αυτή μπορούσε παραδεκτά να ασκηθεί. Για τους λόγους αυτούς γνωμοδοτώ για τη μη άσκηση έφεσης κατά της ανωτέρω απόφασης.

Ύστερα από τα παραπάνω ο Πρόεδρος πρότεινε την μη άσκηση έφεσης κατά της αριθμό 6071/2024 οριστικής απόφασης του Γ΄ Τμήματος του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης σύμφωνα με την υπ΄αριθμ. 3676/21-1-2025 γνωμοδότηση της Νομικής Υπηρεσίας και ζήτησε από τα μέλη της Επιτροπής να αποφασίσουν σχετικά.

Η Δημοτική Επιτροπή μετά από διαλογική συζήτηση, αφού έλαβε υπόψη της την εισήγηση του Προέδρου της, την γνωμοδότηση του δικηγόρου, τις διατάξεις του Ν.3852/2010 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, του ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΕ) 2016/679 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων), τον Ν. 3852/2010 όπως τροποποιήθηκε

και ισχύει και 5013/2023, τον Ν.4624/2019, τον Ν.4555/2018 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, τον Ν.4623/2019, τον Ν.4625/2019 και τον Ν.4735/2020

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι ομόφωνα

Την μη άσκηση έφεσης ή κάποιου άλλου ένδικου μέσου κατά της με αριθμό 6071/2024 οριστικής απόφασης του Γ΄ Τμήματος του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης διότι η απόφαση είναι ανέκκλητη για τους λόγους που αναφέρονται στην υπ΄αριθμ. 3676/21-1-2025 γνωμοδότηση της Νομικής Υπηρεσίας.

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 39/2025

Αφού τελείωσαν τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, λύνεται η συνεδρίαση.

Για το παραπάνω θέμα συντάχθηκε το παρόν πρακτικό και υπογράφεται ως εξής:

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
ΤΑ ΜΕΛΗ
Υ Π Ο Γ Ρ Α Φ Ε Σ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ